

Teatre Obrer

Un dels fets que demostren més palpablement la migradesa del teatre català és la manca de teatre obrer. Podríem dir que no tenim tampoc la novella obrera, però és que la nostra novella, desgraciadament, no està pas a l'altura que caldria, per bé que sigui molt superior al teatre.

El teatre català no ha afrontat mai de ple els grans conflictes sinó en casos isolats. Ara, a més, sembla que la moda és el triomf de la banalitat i el bandejament dels problemes: teatre de passar l'estona. No volem pas un teatre pretensions i inflat, no. Volem un teatre que ens digui, simplement, coses interessants. Per això és més de lloar l'obra—per citar només autors vius—de J. Puig i Ferrer, Ramon Vinyes: Millàs - Raurell, Ambrosi Carrion i algun altre, pocs més per dissort.

El teatre que afronta la vida, que ens presenta els problemes que ens fan palpar, els fets punyents, és un teatre que arriba al cor i encén les nostres sangs. El teatre veritable de tot el món, a Catalunya, només es presenta tímidament i, encara, troba closes les portes de les empreses. Mentre Catalunya no doni un altre teatre que el d'ara, un teatre que presenti conflictes, no tindrà teatre. No demanem un teatre només de tragèdies i drames; la farsa i àdhuc la comèdia són també teatre profund.

I entre aquest teatre, que arriba a tots les persones intel·ligents, siguin les que siguin les seves cultura i ambient, s'hi troba el teatre obrer. Matis del teatre de problemes, no pot presentar-se sinó quan aquest té, almenys en inici, el seu esplendor. Hem de fer, aquí, una salvetat honrosa: Ignasi Iglésies. Ell ha estat l'únic que ens ha donat obres que poden dir-se de teatre obrer.

La vida de l'obrer és la més intensa de totes per tal com és la que està sotmesa a més injustícies i la que es veu més privada del què és necessari a tots els homes. Des del conflicte de la llar fins a la lluita quotidiana amb el capitalisme, la vida obrera presenta una gama enorme de problemes veritat, que els nostres autors dramàtics deixen perdre.

Una tasca a emprendre per part del socialisme—tasca reconeguda per tothom—és la compenetració dels obrers amb els artistes. És indubtable que la influència de la literatura i de l'art en general determina moltes vegades els sentiments. La vida de l'obrer portada a l'escena guanyaria fidels a la causa obrerista i en darrer terme al socialisme.

J. ROURE I TORRENT

(Servei de premsa d'«Unió Socialista de Catalunya»)

CARNET

De cara a la normalitat?.—Es evident que no abunden les precisions pel que fa referència a la data en què finirà l'estat de coses actual i així mateix es fa difícil de preveure el caire que prendran les coses en el moment del desenllaç.

Tanmateix, però,—i malgrat els innombrables desenganys que han precedit el moment actual de confiança—aquesta vegada està en l'ambient que la cosa s'acaba per moments i que, a no tardar, tornarem a la normalitat.

Hi tornarem? No. Hi anirem per primera vegada. Anirem a la normalitat, però a una normalitat que malmetrà moltes il·lusions entre els vells líders dels antics partits polítics. Hi ha tota una generació de votants inèdits. Una generació de gent jove que no ha dit mai la seva paraula i en la qual nosaltres tenim fe.

Deurà ésser veritablement amarg per a una munió de vells polítics, veure el destí del poble en mans alienes—sinó traçudes, netes—després d'esperar set anys el retorn a la vella manera de governar a base de personalismes inconfessables, però bé cal que les coses segueixin llur curs normal.

Hi ha dues Rússiaes blanques.—Amb motiu del concert del cor Platoff—vetllada magnífica i memorable—un amic meu es cregué obligat a fer-me l'apologia de la Rússia blanca. Evidentment els refinaments i la cortesia dels aristòcrates russos, l'abillament i la disciplina dels cossacs i el luxe d'or i pedreria que atresoraven les arques de ses gracioses majestats en temps de la Rússia blanca, eren coses de bon veure i de millor posseir. Però hi havia una altra Rússia blanca. La Rússia de la misèria, dels empresonaments, de les deportacions, de l'opressió del fort contra el dèbil, de la xurriaca d'armes, del furt dispensat per amistats personals, de la negació absoluta de tota llibertat individual i de l'ús limitat per no dir inútil de la col·lectiva.

El meu amic no es donava pas. —Tanmateix, canten unes belles cançons.

—Oh, bellíssimes, si no haguessin esgrimit mai altres armes!

El Comité Paritari de barbers

Ahir tingueren lloc les eleccions per al nomenament d'un vocal efectiu patró barber i un de suplent.

Per al primer càrrec fou elegit el senyor Domènec Trullis Giralt, que tingué vint-i-dos vots; per al segon càrrec el senyor Jaume Garroset Planas, que tingué setze vots.

Avui el vespre, al Centre de Dependents, els operaris barbers es reuniran per elegir llurs representants en el dit Comité.

Els projectes del Govern

explicats novament pel general Primo de Rivera

El director de «El Noticiero del Lunes» posava al marquès d'Estella, la següent pregunta:

«Aclarados ya los propósitos políticos del Gobierno, ¿podría saber mi general, cuál es su programa de trabajo para el año 30?»

A la qual, el President respon amb aquests termes:

«—Creo haberlo dicho ya en alguna parte. Mi programa para 1930 es de abarcar poco y apretar mucho, es decir, a revisar, retocar, consolidar, ajustar e inspeccionar mi propia obra. A todos me gustaría verlos en este plan, Ministerios, Organismos provinciales y municipales y aun los propios autónomos que tienen enlace con el Estado.

Contra la idiosincrasia de esparcimiento y dilaciones que encontramos en todos, ha brotado la nuestra, demasiado vehemente y ejecutiva por el estado de impreparación en que estaba España. Hay, pues, que hacer lo que los barcos que quieren llegar a su destino sin grandes trepidaciones: marchar a velocidad económica.

Además en el último año, séptimo de la carrera, y habiendo salvado los obstáculos de los seis primeros, lo prudente es evitar tropiezos, sobre que, abierta la esclusa en la política, la pérdida de tiempo y energías aplicables a mejores fines será grande.

A preparar su inevitable, aunque atenuable, renacimiento y a resolver los problemas que ella crea he de dedicar más tiempo de lo que merece en orden a los beneficios que el país pueda recoger.

Hay que preparar la crisis. ¡Qué bien suena a algunos esta palabra!

La crisis, dentro de algunos meses, a la que doy gran importancia.

¡Esto sí que es nuevo en España! ¡Un Gobierno preparando su propia salida con más de medio año de anticipación! Y es que el actual Gobierno no es un Gobierno político de turno, o de tanda, como los que han pasado hasta ahora; es Gobierno de un régimen que vive del prestigio de su justificación y sus servicios, que ha tenido enorme arraigo en la opinión pública, que yo, hasta ahora al menos, no la he visto solazarse ni simpatizar siquiera con la alharaca político-periodística que se ha armado al sólo anuncio de que la Dictadura tiene el deseo de cesar, porque cree próximo el momento patriótico y adecuado, si es que no lo alcanzan los intransigentes o los perturbadores, los que, apreciando mal las cosas, creen que la libertad de juicio político que se viene permitiendo a todos es síntoma de debilidad, cuando esa amplitud, unida al anticipado leal anuncio al país para prevenir su ánimo y que le permita preparar su intervención serena y decisiva, acusa una fortaleza grande por parte de la Dictadura.

Reconozco en justicia que algunos periódicos no demuestran su impaciencia ni intransigencia, sino que proclamando, sin abdicación, los innumerables servicios de la Dictadura, reconocen que ésta debe preparar su propia substitución, en forma que su obra quede preservada de propósitos pasionales de destrucción y garantice el tránsito a un estado normal y a un ambiente de legalidad y orden.

NOTICIARI POLITIC

Un alcalde treu el nom de Pi i Margall d'un carrer i hi posa el seu

«La Voz» de dimecres passat, diu que un reputat metge li escriu que a la vila Ferran Núñez, de la província de Còrdova, un alcalde ha ordenat que s'arrenqui la placa que donava el nom de Pi i Margall a un carrer, posant en el seu lloc el seu propi, és a dir, Josep Feinàndez.

El socialista de Catalunya

«El Socialista» en el seu número del dia 31 de desembre, publica una relació dels afiliats al partit en finalitzar l'any 1929.

Sunen 12.757. D'aquests només 235 corresponen a Catalunya.

Un desmentiment del general Berenguer

El general Berenguer ha desmentit els rumors circulats sobre

una entrevista celebrada per ell amb el ex-president del Consell de Ministres, senyor Sánchez de Toca, afirmant que no es preocupa actualment de altre cosa que del seu comanament i dels estudis d'art.

Penso—ha dit—en el moment actual igual que pensa el rei. No puc ésser més explícit del que m'he proposat ésser. Repeteixo que la meua opinió sobre el moment actual, és la mateixa que la del rei, perquè és així i no pot ésser d'una altra manera. No m'ocupo en absolut de política; sense que això vulgui dir que no m'interessi.

El president del Centre Català

Procedent de la capital de la República Argentina, ha arribat a Barcelona el distingit advocat senyor Rafel Valls, president del Centre Català de Buenos Aires.

Avui comença el

Campionat Local de Caramboles

Avui començarà a la nostra ciutat un interessantíssim torneig de tan noble esport. Les sessions tindran lloc al saló de billars de l'«American-Bar» i començaran a les nou del vespre. Aquest torneig es compondrà de tres categories i de dos grups en cada una d'elles.

Donada la gran afició que regna a Manresa per aquest joc del billar i els nombrosos premis que es concediran als vencedors, aquest torneig promet veure's notablement competidíssim.

Plau-nos d'insertar avui, els noms i categories dels jugadors, i diàriament donarem nota dels resultats que s'obtinguin.

Primera categoria

PRIMER GRUP

Dia 7 gener: Pal-Juvert.
» 9: Marsal-Cots.
» 11: Pal-Rodriguez
» 14: Juvert-Marsal
» 16: Cots-Rodriguez
» 18: Pal-Marsal
» 21: Juvert-Cots
» 23: Pal-Cots

SEGON GRUP

Dia 8 gener: Llovet-Claret
» 10: Balé-Señal

Eia 13: Llovet-Palé
» 15: Claret-Señal
» 17: Balé-Claret
» 20: Llovet-Senyal
» 22: Marsal-Rodriguez
» 24: Juvert-Rodriguez

Segona categoria

PRIMER GRUP

Dia 7 gener: Martí-Tossas
» 9: Fortunat-Franquesa
» 11: Martí-Puig
» 14: Tossas-Fortunat
» 16: Franquesa-Puig
» 18: Martí-Fortunat
» 21: Tossas-Franquesa
» 23: Fortunat-Puig
» 25: Martí-Franquesa
» 28: Tossas-Puig

SEGON GRUP

Dia 8: Sibila-Ros
» 10: Errasti-Lleonart
» 13: Vergé-Sibila
» 15: Ros-Errasti
» 17: Lleonart-Vergé
» 20: Sibila-Errasti
» 22: Ros-Lleonart
» 24: Errasti-Vergé
» 27: Sibila-Lleonart
» 29: Ros-Vergé

(Segueix a la pàgina 3)